

מסורת הש"ס

(א) וְנִשְׁלַח לָאֵלֶּיךָ (ב) סוֹטֵר כֶּסֶף
מִיָּהוּהָ (ג) אֶל הַלֵּל לֹגֵט סוֹטֵר
(ד) כֶּסֶף (ה) לִדְמִינָא (ו) אֶל הַלֵּל
לֹגֵט (ז) מוֹסַפְתָּה פִּיט
(ח) וְיִשְׁגֵּן (ט) חוּלִין פִּיט
(י) אֶל הַלֵּל לֹגֵט (יא) וְיִשְׁגֵּן (יב)
מִכּוּל דְּרִי כְּהֵר רִשְׁאִי
(יג) מוֹסַפְתָּה דְּלֹחֶט פִּיט
דִּי עַל דְּלֹחֶט פִּיט מִיָּה
וּמִתָּה דִּי עַל דְּלִימִי אִתָּה
מִבְּרִיתָה וְשִׁבְיָה מִיָּה
(יד) וּקְרָא לֵךְ וְיִשְׁגֵּן (טו)
אֶל הַלֵּל לֹגֵט (טז) אֶל הַלֵּל
לֹגֵט (יז) חוּלִין פִּיט
(יח) מִיָּה דְּלֹחֶט פִּיט
(יט) רִימ מִיָּה וְיִשְׁלַח עֲמָךְ
(ע) חוּלִין פִּיט בְּחֹסֶר דִּי עַל
דְּלִימִי אִתָּה

תורה אור השלם

1. הנה נחלת יי בנים שְׂכָר
פְּרִי הַבֶּטֶן: תהלים כז ג
2. וּתְבוֹאֶנָּה נַעֲרֹת אֶסְתֵּר
וְסִרְסִיָּה וַיִּגְדּוּ לָהּ
וּתְתַחַלְחַל הַמְּלָכָה מֵאֵד
וּתְשַׁלַּח בְּגָדִים לַחֲלִישׁ
אֶת מַרְדֵּכַי וְלַחֲסִיר שֶׁקֶן
מֵעֵלֶי וְלֹא קִבֵּל:

מוסף רש"י

[illegible]

וּיִקְרָשׁ עֲלָמוֹ. לִשְׁמֹעַ בְּצִנְעוּת: שְׂמֵחָה
וְחֵימָה. דִּלְגָה יִרְאֶה כִּי הֵכֵל מִפְּנֵי פֶחַ
וְיִלָּא בְּדָקָה טַהוּרָה שֶׁהַחֲדָרָה מְסַלֶּקֶת
פִּתְחוֹהָ שֶׁאֵדָם רוֹאֶה אִם שׁוֹמֵעַ וְנִבְּחָל
הַבְּאֲנָשִׁים. הַמְתִּים מְחַוְּקִין לְהוּ כּוֹזֵבִין
סָמוּךְ לַמִּיתָה וְאִי עֲמִימִיּוֹ דְבָרִישׁ
מִשּׁוֹם בִּיעֲתוּתָא וְלִמְלָךְ הַמּוֹת דְּבָרִישׁ
הִיכִי מִטְמָאֵה הָא זָכַר אִינוּ מִטְמָא
בְּזֻחוּם דְּקִרְיָיִן בִּיהַּ מִצְרֻרִים וְלֹא מִחֲמַת
וְאַחוּסֵי: אֲלֵא עֲמִימִיּוֹ דְבָרִישׁ. מִדְּרַבְּנָן
מִשּׁוֹם כְּבוֹד וְצִין הַתְּקִינוּ שִׁירָה
מִבְּצִילֵין כְּלִים שֶׁל סָמוּךְ לַמִּיתָה אִף
עַל פִּי שֶׁלֵּא נִגְעוּ בָּהֶם לֵאחֹר מִיָּתֵהּ:
וְכַפְּלִים. אִף הַכְּלִים שֶׁל קוֹדֶם לַמִּיתָה:
מִמַּבְּצִיין. שֶׁאִפְּלוּ בְּמִיתָתָן הֵם
מִשּׁוּנִין מְכַל אֲדָם: בְּרַתְנִי' מִטְמָא
מִשּׁוֹם כֶּסֶם. דָּדִם נָדָה בְּמַשְׁהוּ דִּלְי
מִשּׁוֹם טוֹמְאָתָא מֵת לֹא מִטְמָא אֲלֵא
בְּרִצְרִיעִית: וְטִמְטָא בְּאֵל. אִם כָּל
הַרְצִיעִית יָחִד: שְׂמֵטָמָה מִשּׁוֹם כֶּסֶם.
שֶׁנֶּעֱקַר מַחִים: גְּבִ' לִפְיָא מִדְּרַבְּנָן
מִקּוּמוֹ טִמְא. הֵילֵכֵךְ אִף עַל גֹּזֶר
שֶׁנֶּעֱקַר לֵאחֹר מִיָּתֵהּ מִטְמָא בְּנִדּוּת
מִפְּנֵי שֶׁהִיא בְּמִקּוּר מַחִים וְאִעִ"ג
לְדִלְחַר מִיָּתֵהּ לֹאֹ רוֹאֶה הִיא: בְּחֵל
נִמְנִי מִטְמָא. בְּמִיָּה. הִרִי יוֹאֵל מַחִים:
דָּם טְבוּסָה אִינֵא צִינִיָּה. לִר' יְהוּדָה
הוֹאִיל סֶפֶק הוּא סֶפֶק אִם נֶעֱקַר
כוֹלוֹ מַחִים סֶפֶק אִם נֶעֱקַר מִקְלָתוֹ
לֵאחֹר מִיָּתֵהּ הוּא דָם טְבוּסָה
וּמִדְּרַבְּנָן מִטְמָא בְּחֵל דְּמִדְּאֹרִייתָא
עַד שֶׁהָא רִבְעִית לֵאחֹר מִיָּתֵהּ וְר'
יוֹסִי סָבַר הֵיא לֹא דָם טְבוּסָה הוּא
דְּמִיּוֹן דְּכּוֹרֶמֶת לִילֵד הוּא כּוֹלוֹ נֶעֱקַר
מַחִים: אִיזוּהוּ דָם טְבוּסָה. לְדִמְרִין
בְּפִירְקִין לְעֵיל (דף סב:) דְּטוֹמְאָתָא
דְּרַבְּנָן: בְּחִי' וְכּוּמוֹ. שֶׁהַחֲתִילָה
הַרְצִיעִית לֵאחֹר מַחִים סֶפֶק כּוֹלוֹ
מַחִים סֶפֶק כּוֹלוֹ בְּמוֹתָא זֶה דָם
טְבוּסָה וְטִמְא מִדְּרַבְּנָן בְּחֵל כְּדִלְחַמִּי'
בְּפִירְקִין לְעֵיל [שם] דָם טְבוּסָה דְּרַבְּנָן:
וְחִתְרִיל'. זֶה אִינוּ הוֹאִיל וְאִינֵא
לְסַפּוּקִי שֶׁמֶה כּוֹלוֹ בְּמוֹתָא הוּא לִיה
סֶפֶק טוֹמְאָה דְּאֹרִייתָא בְּרִי" וְסֶפֶקוֹ
טְבוּסָה: אֲלֵא אִיזוּהוּ דָם טְבוּסָה.
דְּטוֹמְאָתָא מִדְּרִי סוֹפְרִים: כְּרוֹ שִׁילָא
וְר'. דְּפִשְׁטוֹ לֵן דִּלָּא נִפִּיק מִיָּתֵהּ
רִבְעִית שְׁלֵמָה לֵאחֹר מִיָּתֵהּ. וְסֶפֶק
רִבּוֹ מַחִים כו' רְבוּחָא אֲשִׁמּוּעִין
לְעִעִ"ג דְּמִפְּסָקָא לֵן אִי רִבּוֹ מַחִים
גִּזְרָה עֲלֵיהּ טוֹמְאָה וְיִמִּיָּה אִי הוּא נִמְנִי
רְבוּחָא לֵאחֹר מִיָּתֵהּ אִין טוֹמְאָתָא מִן
הַחֲדָרָה דְּרִבְעִית שְׁלֵמָה דִּמְתָּ
נִגְעִין וְיִמִּיָּה אִי הוּא פִּשְׁטוֹ
לֵן לְרִבּוּחָא מַחִים לֹא גִזְרָה עֲלֵיהּ:

שראשון

הרוג שיצא ממנו רביעית דם
מפני שהטפה של מיתה

בצעי עדיין לא פסק וטיפה דנקט דוקא
 יהודה אע"ג דלין דרך לעמוד על העץ
 ראשון ראשון בטל והרב ר' יהודה בן
 בטל והממים דבתר הכי היינו מנא קמנא
 מפרש טעמא אמאי פליג אדר"ס שאני
 שלא פסק ויודאי איכא מיעוט לאחר
 דאיכא לספוקי שמה יאזכר מילי מחיים
 דלכלל גומא אינו מתערב

תינוקת פרק עשירי נדה

להוליא את הזרע: פחדא
כרכום והגיע שעת וסמה
דמים: ציעוסא. הבהלות
ורפיא: אלא הא דתנן כל

ויקדשו עצמו בשעת תשמיש אמרו הרבה עשו כן ולא הועילו אלא יבקש רחמים ממי שהבנים שלו שנאמר 'הנה נחלת ה' בנים שכר פרי הבטן מאי קא משמע לן דהא בלא הא לא סגי מאי שכר פרי הבטן א"ר חמא ברבי חנינא בשכר ^א שמשוהין עצמן בבטן כדי שתזריע אשתו תחילה נותן לו הקב"ה שכר פרי הבטן; בית שמאי אומרים [וכו']:

מאי מעמיהו דבית שמאי אי נימא משום דכתיב 'ותתחלחל המלכה ^ב ואמר רב מלמד שפרסה נדה הכא נמי אנב ביעתותא דמלאכא דמותא חזיא והאנן תנן ^א שחרדה מסלקת את הדמים הא לא קשיא פחדא צמית ביעתותא מרפיא אלא הא ^ב דתנן כ"ש אומרים כל האנשים מתים זבין וכ"ה אומרים אין זב אלא מי שמת זב ^א אקרי כאן מבשרו ולא מחמת אונסו אלא מעמא דב"ש כדתינא ^ב בראשונה היו מטבילין כלים על גבי נדות מתות והיו נדות חיות מתביישות התקינו שיהו מטבילין על גבי כל הנשים מפני כבודן של נדות חיות בראשונה היו מטבילין על גבי זבין מתין והיו זבין חיין מתביישין התקינו שיהו מטבילין על גבי כל האנשים מפני כבודן של זבין חיים; **מתני'** "האשה שמתה ויצאה ממנה רביעית דם מטמאה משום כתם ^א ומטמאה באהל רבי יהודה אומר אינה מטמאה משום כתם מפני שנעקר משמתה ומודה רבי יהודה ביושבת על משבר ומתה ויצאה ממנה רביעית דם שהיא מטמאה משום כתם אמר רבי יוסי לפיכך אינה מטמאה באהל: **גמ'** מכלל דתנא קמא סבר אף על גב דנעקר דם משמתה מטמאה משום כתם אמר (רבי) זעירי ^א במקור מקומו טמא איכא בינייהו; ומודה רבי יהודה: מכלל ^ב דתנא קמא סבר באהל נמי מטמא אמר רבי יהודה דם תבוסה איכא בינייהו דתניא ^א איהו דם תבוסה פירש ר"א ברבי יהודה הרוג שיצא ממנו דם בין בחייו בין במותו ספק בחייו יצא ספק במותו יצא ספק בחייו ובמותו זהו דם תבוסה וחכמים אומרים בברה"י ספק טמא ברה"ר ספק מוור אלא איהו דם תבוסה ה' הרוג שיצא הימנו רביעית דם בחייו ובמותו ועדיין לא פסק ספק רובו בחייו ומיעוטו במותו ספק מיעוטו בחייו ורובו במותו זהו דם תבוסה רבי יהודה אומר היה מוטל במטה ודמו מטפף לגומא טמא מעורבת בו וחכמים "מטהרין מפני

דקאמער לקמן שאזי אומר טיפה של מיתה עומדת על ה' לא גלגל מעט ורבנן דקאמרי ראשון ראשון נפסק רבותא קאמר ר' יצחק מפירש ועדיין לא פסק פירוש מלהיות שותף אילו ומפרשי טעמייהו אחאי פליגי אדרבי יהודה מפני שראשון אומר טיפה של מיתה עמדה על העץ ור"ת מפירש ועדיין זה דמפרש ואולי ספק רובא מחייס ספק מייעוט כו' והנה מה: **דבמו** ובספחא **רומא**. רבי יהודה נקט גומא משום חולא חולא טופח כלו וכלו אבל רבי שמעון דנקט שומא אמר

עמ.

והאנן תנו שחררה מסלקת הדמים. כללו ממתינן להכא הוה
מני למפיק אלדז אלל אנז דקאי לפרושי ממני פריק
אממתינן: **אלא** מעמא דבית שמאי ו בדתנן בראשונה. משמע
דקן לא אחי כז"ה ותימיה דבסוק מועד קטן (דף ס:.) קני לה גוי
שאר בראשונה דקמיה האם דזבי

וַיִּשְׁמִי' אֲמָרוּ הֲרֵבָה
אִי יִבְקֹשׁ רַחֲמִים מִמִּי
הִנֵּה נִחַלְתָּ ה' בְּנִים
מִשְׁמַע לֹן דָּהָא בְּלֹא
פְּרִי הַבֶּטֶן א"ר חֲמַא
שְׁמַשְׁהִין עֲצֻמָּן בְּבֶטֶן
יִילָה נֹתֵן לוֹ הַקֶּב"ה
נִמְאִי אוֹמְרִים [וְכו']:
נִמְאִי אִי נִימָא מִשּׁוּם
כְּבֹה ^אוַאֲמַר רַב מִלְּמַד
מִמִּי אֲגַב בִּיעֲתוּתָא
וְהָאֵנָּה תֵּנָּה ^בשְׁחֲרָדָה
אִי לֹא קִשְׁיָא פַּחְדָּא
אִי אֵלֹא הָא ^גדַּתְנָה

שים מתים זבין ובי"ה
שמת זב ^ע אקרי כאן
זו אלא מעמא דב"ש
מטבילין כלים על
חיות מתביישות
על גבי כל הנשים
חיות בראשונה היו
מתין והיו זבין חיין
זו מטבילין על גבי
ורודן של זבין חיים:
ויצאה ממנה רביעית
ם ^ע ומטמאה באהל
מטמאה משום כתם
ומודה רבי יהודה
ממתה ויצאה ממנה
אמה משום כתם אמר
מטמאה באהל: גמ'
אף על גב דנעקר דם
ם כתם אמר (רבי)
טמא איכא בינייהו:
ל ^ע דתנא קמא סבר
רבי יהודה דם תבוסה
זהו דם תבוסה פירש
שיצא ממנו דם בין
חיייו יצא ספק במותו
זהו דם תבוסה וחכמים
אמר ר"ה ספק טהור
יררוג שיצא הימנו
וועדיין לא פסק ספק
תו ספק מיעוטו בחייו
יסה רבי יהודה אומר
מטפטף לגומא טמא
ם "מטהרין מפני

של מיתה עומדת לה על העז הא' אם ירדה למטה הוא מטמא רבי ראשון נפסק רבותא קאמר אפילו לא פסק כיון דלאו אלא מטפס פירוש מלהיות שותף אילו היה מטפס היה טהור דראשון ראשון אדערבי יהודה מפני שראשון ראשון נפסק וכן נמי ר' יהודה בבראמי על העז ור"ם מפרש ועדיין לא פסק שאחר שנודע לנו שמת ראיו מחיים ספק מיעוט כו' ואתא לאפוקי מתנא קמא דלמר אפי' היכא שיהיו נקט גומא אמתא שזכיר מטפסן שיהא יחד ומצטרף רבי שיעור נזקק שותף אפילו בזרם מתערב יפה:

עין משפט
נר מצוה

סא א ב מיי פ"ד מהל' מוטמחי משכב ומושב הלט"ו סמג עשין רלא:
סב ג מיי פ"ב מהל' טומאת מת הל"ד סמג שס:
סג ד מיי שס הל"ג:
סד ה מיי שס הל"ד:

תום' הרא"ש

[illegible]